

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden **hétfőn** délben, **szertán**, **pénteken** és **vasárnap** reggel.

Felolós szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyveft irodája, Kálmány-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában.
Telefon szám 42.
Nyiltér soronkint 20 krajczár.

Az adókiivető bizottsághoz.

Lukács pénzügyminiszter a nála tisztelgő szabadkai küldöttség előtt, a mely *Paukovich Andor* szöszólása mellett a memorandumot átnyújtotta neki — hangsúlyozva jelentette ki a magyar kormány nevében, hogy semmiféle intézkedés a ministerium részéről nem történt arra nézve, hogy az adók fel-emeltessenek. Hangsúlyozta azt, hogy tudomása van arról is, hogy több pénzügyigazgatóság kiküldötte erőszakosan igyekezett a mostani adókiivetésnél az adókat felhajtani — de egyuttal utalt arra is, hogy ott vannak az adókiivető bizottságok, azoknak a feladata első sorban, hogy a sérelmeket orvosolják, mert hiszen ugyszólván a legkompetensebb forumok ók arra, hogy ismerve az egyes megadózóttak magánviszonyait — az adókiivetést az igazság és méltányosság alapján a helyes mederbe tereljék.

A pénzügyminiszter egyuttal határozott kijelentést tett arra nézve, hogy amennyiben a polgárság itt sem találhatná meg sérelmeinek orvoslását — a leghatározottabban intézkedni fog arról, hogy az eredeti utasítás tartásck be és hogy sem az adócsökkenítésre sem az adóemelésre különös intézkedések foganatba ne vétessenek.

A küldöttség tehát nemcsak formális ígéretekkel lett haza küldve, hanem a legilletékesebb helyről tudta meg azt, hogy maga a kormány is perhorreskálja az olyan fajta indokolatlan adó-felszrófolást, mint amilyennel nekünk a zombori pénzügyigazgatóság kiküldötte kedveskedett.

Megnyugtatást nyertünk azzal a kijelentéssel is, hogy a minister ezen a téren semmiféle erőszakoskodást el-tűrni nem fog.

Nem szeretnők tehát ha annyira engedné jutni az adókiivető bizottság hogy a minister ígéreterre kellene apellálnunk.

Nagyon szomorú jelenségnek talál-uk azt, ha a saját polgárainkból alakult bizottság folytatni akarná azt a krudelis és teljesen indokolatlan és tarthatatlan irányt, amely a javaslattal jelezve lett.

Nem tudjuk feltételezni, hogy ez a bizottság — bár a multban elég példa van rá, hogy a financzoknak gazsulálni szeretnek — oly alacsony fokra sülyedne, hogy direktivának nem ez ismert viszonyokat, az igazságot és méltányosságot venné, hanem a megtett és tarthatatlan adójavaslatot, nem tudjuk elképzelni, hogy ez az adókiivető bizottság a ministeri határozatot azon

kijelentése után, hogy a pénzügyi viszonyok a gazdaság és kereskedelem hanyatlása mellett az adók emelése csak erőszakosságnak tekinthető, amely az állam érdekében nem áll — éppen úgy mutat az indokolatlan adócsökkenés, — okot találna arra csak egy esetben is, hogy a legutóbbi adót főlebb emeltesse.

A történetek után megnyugvással kell, hogy tekintsünk az adókiivető bizottság működése elé, mert ha nem függetlenül és a igazság követelményeinek figyelembevételével járna el: ugy valóban csak sajnálkozunk kellene a felett, hogy a közbizalom hivatlan kezekbe jutott.

Szabadka város közönsége akkor is tudni fogja, hogy a sérelmeket miként kell majd orvosolnia.

Az állam érdekét képviselő ministeriumnál is ridegebb nem lehet ez a bizottság, ha pedig az lesz, akkor hivatlan arra a tisztre, amelyet rábízta.

Egyelőre nincs okunk ezt feltételezni, de mindenesetre éber figyelemmel fogjuk kísérni működését.

Az adósróf.

Az adóemelés miatt a pénzügyminiszterhez kiküldött bizottság tegnap délelött 11 órakor tisztelgett Lukács László pénzügyminiszternél

Az ismeretlen ideál.

— A „Bácskai Hirlap” eredeti tárcája. —
Irta: EDITH.

Édes Evelin!

Vége tehát egy esztendő ártatlan tréfájának!
— Mert ugye maga csak tréfált? Azok után a semmit mondó udvarias levelek után, mily hirtelen csapott beszélgetésünk száraz témájába a meleg barátság, majd az ideális szerelem kellemes hangja.

Maga mosolyogva írta leveleit. És én elragadtatással olvastam édes csevegését, hallani véltem üde kacaját és nem vettem észre ajka szögletében azt a gúnyos vonást, üde kacajából nem hallottam ki a komédia éles hangját, és nem hallottam, mint gúnyolódik az én leveleimmel, miként kaczag őszinte vallomásaimon.

Most, mikor már azt hittem: személyesen is megismerkedünk, mikor azt hittem, hogy keblemre ölelhetem azt az ismeretlen édes lényt, kivel egy esztendő óta levelezek, kinek

levelei még néhány nappal ezelött a szerelem édes hangján szóltak hozzám: ime bucsuzni jön. Vágyódást olvastam ki minden sorából, sóvárgás volt rá válaszom.

És hát minden hazugság volt!

„Férjhez megyek!” Irja és kaczagva teszi hozzá: nevé! se tudom vőlegényemnek, őt se láttam soha, de őt fogom szeretni; érzem, tudom.

Átolvasom újra meg újra búcsúzó levelét, és nem találok egy meleg hangot, melylyel elparentálja az elmúlt esztendő sok-sok édes percét.

De nem érzelgek tovább. Nem akarom, hogy leendő férjével együtt kaczagjanak egy ostoba ifjú ömlengésein.

Evelin meghalt! Még csak egy könnyet ejtek édes halottamért.

Adj! Isten, hogy oly boldog legyen férjével, mint amilyen boldogságot reméltem én Evelinnel, lelkem szép ideáljával.

Erdős Géza.

Kun Jenő összehajította a levelet, mosolyogva írta rá a címet: „Evelinnek Budapest. Főposta. Poste restante.”

Aztán becsöngette szolgáját, átadta neki a levelet és rágyujtva egy cigarettára, lehevart a tigrisvörös divánra.

— Evelin és Erdős Géza jobblétre szenderültek. Jenő barátom jól csinálta! dolog!

Igy monologizált Kun Jenő és nem vette észre, hogy nagybátyja rányitotta az ajtót, csak mikor dörgő hangon szólította nevéen:

— Nos kis öcsém elvesszük-e Piroskát?

— El én, ha száz esztendő is Paj! bátyám!

— Akkor hát utazunk, készülj öcsém.

II.

Letenyei Piroskáéknál nagyban készülődnek. Kun Pál ur azt írta kedves barátjának, Letenyei Istvánnak, hogy öcsésével, Kun Jenővel ma délután 4 órakor meg fogja családját látogatni.

Régi vágyuk teljesül az öregeknek, ha Jenő és Piroška egy pár lesz.

a képviselőház miniszteri szobájában. A tisztelegőket Paukovics Andor vezette, a bizottságban részt vettek: Dr. Reisner Lajos, Dr. Csillag Károly, Löwy Simon, Pirnitzer Vilmos, Baron Frigyes, Mayer Mór, Vuics Lázár. A küldöttséget ifj. Vojnics Sándor képviselő mutatta be a pénzügyminiszternek. A küldöttség szónoka Paukovics Andor volt, aki rövid, de tartalmas beszédben esetele, az adózók helyzetét és orvosolást kért az adóemelés ellen. A miniszter következőleg válaszolt:

„Több városból jöttek értesítések, melyek irányában, hogy egyik másik pénzügyigazgatóság kiküldötte a kiadott általános miniszteri rendelet ellenére rohamos adóemeléseket proponált az egész vonalon. Ez semmi esetre sem vezethető vissza valamely központi instrukcióra, mert a mint a miniszteri rendeletről kitérnek az volt az utasítás, a mely utasítás csak megújítást, hogy miután nem áll az államkincstár érdekében rohamos csökkentése vagy emelése az adóknak az csak ott követelhetők be, a hol éppen az igazság követelményei megkívánják. Ha tehát mégis ily rohamos adóemelés történt valahol, az valószínűleg csak téves információk alakulhat. Nem tudom, hogy önöknél hogyan állanak az adóbevallási adatok, mert fájdalom vallomásokot nem igen szoktak adni és erre vezethető vissza, hogy az illető pénzügyi közegek nem vehetik ki az igazság alapján az adót. De bármint álljon a dolog, a kormánynak nem volt intenciója a rohamos adóemeléseket proponálni és nagyon szíves készséggel fogok intézkedni, hogy a pénzügyi közegek úgy járjanak el, a mint az utasítás adatott. Természetes, hogy ott a hol indokolt az emelés ott nem vonhatja ki magát senki sem de a mai nehéz viszonyok között az indokolatlan adóemelésnek helyet nem engednek, mert az igazság követelményeinek meg nem felel. Méltóztatnék megnyugodni abban, hogy megfogom adni az utasítást, hogy semmiféle erőszakos intézkedés ne történjék. Egyébiránt ott vannak az adókievítő bizottságok és a független pénzügyi bírósági fórumok, a melyek szintén utját fogják állani, hogy igazságtalanság történjék. Ezzel nem mondtam azt, hogy csak ott várjanak orvosolást, csak azt, hogy ez a kivétel még javaslat, a melyet ezek a közegek kiigazíthatnak. Részemről készséggel fogom a pénzügyi közeget utasítani, hogy szigorúan a törvények értelmében járjanak el?”

— Piroskám lányom derék férjed lesz. —
Ismérem a familiát.

Piroska, mint jó kis lányhoz illik, megcsókoltta édes apja kezét.

Délután pontban négy órakor Letenyieki szobalánya két névjegyet vitt be a szalónba. Ott gyűlt össze a család. Várták a vendégeket.

Letenyei az ajtóig sietett, keblére ölelte régi jó barátját.

— Hozta Isten uram öcsém! szólott aztán Kun Jenőhöz, megszorítva az ifju kezét.

Pirulva kelt fel a leányka a zongorától és néhány percz múlva élénk beszélgetésbe merült a fiatal pár.

Másnap és harmadnap ismét eljött Kun Jenő Piroskához és mikor nagybátyja megkérdezte, tetszik-e neki a leány, azt válaszolta, hogy kérje meg számára a kezét.

Kun Jenő boldog vőlegény. Nagyon megszerette Piroskát. Órákhosszat ült ott a le-

Különfélék.

— Személyi hír. Báró Lederer Arthur altábornagy tegnap városunkban időzött és szemlélet tartott a 86-ik gyalog ezred legénységéről. F. hó 12-ikén Lobkovicz Rudolf herczeg hadtestparancsnok érkezik városunkba.

— Kinevezések. Ó Felsége a király Obaleczky Hugó ó-becsei aljárásbíró a szablyai kir. járásbíróhoz járásbíróvá, Linczinger Gyula szolnoki kir. törvényszéki jegyzőt a zombori kir. járásbíróhoz kir. aljárásbíróvá nevezte ki. — A m. kir. igazságügyminiszter ifj. Karácson Gyula zombori kir. törvényszéki joggyakornokot, Karácson Gyula vármegyei alispán fiát, a szegedi kir. bírósághoz aljegyzővé nevezte ki. — Báró Vojnics István főispán Bölts Dezső rendszeres napidíjast a bácskui szolgabíróhoz járási irnokká nevezte ki.

— Áthelyezések. Petrovits Valér józseffalvi kir. járásbíró saját kérelmére kir. törvényszéki bírói minőségben az újvidéki kir. törvényszékhez helyeztetett át. — A m. kir. igazságügyminiszter Erényi József b.-topolyai kir. járásbírói irnokot a szegedi kir. törvényszékhez helyezte át.

— Házasság. F. hó 8-án szombaton d. e. esküszik örök hűséget az ev. ref. egyház szertartása szerint a belvárosi iskola dísztermében Lux Irma k. a. Patkay János lelkész-szel Sövényfalváról.

— Esküvő. Peits István, Szabadka sz. kir. város házi-pénztárnoka vasárnap d. u. esküdtött a cservenkai lutheránus templomban örök hűséget Krumesz Lenke kisasszonynak, Krumesz Fülöp, cservenkai földbirtokos leányának. A násznagyi tisztet Vermes Béla országos képviselő, Lelbach Konrad földbirtokos teljesítették. Nyoszolyó leányok voltak: Krumesz Irma, Knefeli Irén, Lelbach Ella és Schumacher Gizi, vőfélyek pedig: Jakobesch Titus, lepíj. Szemző Pista, Szigethy Béla és ifj. Szemző Gyula.

— Halálozás. Birman Jakab helybeli sörnagyerkeskedő 3 éves kis lányát hosszas betegeskedés után tegnapelőtt operálták. A gége már-már sikeresnek mutatkozott, de a gyöngye kis lány nem tudta elviselni a nagy fájdalmakat és tegnap reggel meghalt.

— Tanítógyűlés. Az „Országos izraelita tanító egyesület” bácskamegyei fiók köre tegnap tartotta Baján évi rendes közgyűlését Erdős Jakab polgári iskolai igazgató elnöklése mel-

lét. Az elnöki megnyitó után Szántó Edéné a szabadkai állami tanítónőképző intézet gyakorló iskolájának tanítónője elmés módon mutatta be egy gyakorlati tanítás kapcsán, hogy mily könnyű módon lehet az I. elemi osztályban a gyermeket a számadással megbarátkoztatni. Bodrogi Ignác zentai igazgató tartott azután egy alapos tanultságra valló felolvasást „Az akarat mint lelki erő és annak fejlesztéséről.” Most Strikker Simon bajai tanító követelte, hogy egy az egész ország osztott és osztatlan iskoláira kiterjedő egységes hittani tanterv tételék kötelezővé. Ez az eszme hosszu és heves vitát provokált, melynek csak Erdős elnök vetett véget. Blauhorn Márk ó-kanizsai tanító szállt most sikra a német nyelvnek a tanítása érdekében. Blauhorn egész előadása alatt sok heves ellenmondás hangzott el és félő volt, hogy igen heves vita fog keletkezni. A kitörni készülő viharnak Erdős elnök vette elejét, az ülést 10 perczre felfüggesztvén. Szünet után több apróbb tárgyerült még napirendre. Ezután ismét Erdős Jakab bajai polgári iskolai igazgató választotta a megyei kör elnökévé. Este 200 terítékű bankett volt, melynek költségeit a bajai zsidó hitközség fedezte. A banketten dr. Bruck iskolaszéki elnök mondott Wlissich kultusz miniszterre felköszöntőt.

— Honvédségünk ezredgyakorlata. A szabadkai 6-ik honvéd gyalogezred zombori és újvidéki zászlóaljai tegnap reggel érkeztek városunkba, és itt tartják meg ezredgyakorlataikat, az ezredgyakorlatok befejezése után 27-én vissza mennek állomás helyeikre.

— Kápolna Árpád korából. A bodrogh-monoszori Szigaszigeten tavaly egy kápolna romjaira bukkantak. A bácskamegyei történelmi társulat elnöke, Latinovics Géza országgyűlési képviselő, fölkérte az országos műemlékek bizottságát a romok megvizsgálására. A bizottság a vizsgálattal Czobor Béla dr. egyetemi tanárt és Szehtlő Ottó műépítőt bízta meg, a kik alapos vizsgálat után megállapították, hogy a kápolna az Árpád-királyok korából származik. Czobor dr. a vizsgálat eredményéről értesítette a Nemzeti Múzeum igazgatóságát is. A műemlékek országos bizottsága a megkezdett ásatást folytatja.

— Villámcsapás. Bács Szt.-Tamásról írja tudósítónk, hogy ott június hó 30-án nagy égháboru volt, melynek emberélet is áldozatul esett. Ugyanis egy feketehegyi munkás dolgozott kűn a földeken egy társával együtt és ott érte őket utol a vihar, a mely elől menekülni iparkodtak, eközben a villám lecsapott és az egyik embert agyonujtotta, a szerencsétlent — ki teljesen szénné égett, — neje és 5 árvája siratja. Társának az ijedtségen kívül semmi baja sem esett.

— Kényszer beoltás. Apatinban az egyre terjedő himlőjárvány miatt az apitini szolgabíró elrendelte hogy azoknak az utcáknak a lakóit, a melyekben himlőbeteg volt kényszer utján is beoltás.

— Világjáró diákok. A pécsi kereskedelmi iskola négy diákja, arra a nagy elhatározásra tökéltette el magát, hogy gyalogszerrel bejárja a világot, legalább egy nagyobb részét, ha a nagy terv kivihetetlennek mutatkoznék is. A diákok két napot töltöttek városunkban. Bemutakoztak, főispánunk, polgármesterünk és főkapitányunknál, ez utóbbinál láttamozták igazoló okmányukat, mely gyalogutjakról szól, megtekintették, városunk nevezetességeit és Palics fürdőnket is. A gyalogjárók közül

ánya mellett és hallgatta édes csevegését, úde kacaját.

— Szeretett-e már? kérdé egyszerre Piroksa vőlegényét.

— Mért kérdi?

— Mert én bizony egyszer, nem is olyan régen, szerettem valakit.

Nagyot nézett Jenő az őszinte leánykára, ki hirtelen kirohant a szobából egy rózsaszín szalaggal összekötött füllel a szobájából vissza.

— Ime itt vannak Erdős G. úr levelei, olvassa el.

— Erdős Géza? szólott ijedten Jenő és felszakítva a rózsaszín szalagot hangos kacajra fakadt.

Most meg Piroksa bámult.

— Édes Piroskám, ha Erdős Géza ural igazán szerette — szerese ezután is, de ugy nekem is szabad lesz Evelinemet szeretni.

És átölelve menyasszonyát, hosszú forró csókban egyesültek ajkaik.

Szegedre mentek, abonnan tegnapi itidőzés után Áradra, majd Erdélybe fognak menni.

— **Házassági ígérlet — lopással.** A szegedi rendőrségnél tegnap délelőtt egy Schei berné nevezetű özvegyasszony Ó-Kanizsáról azt a panaszt tette, hogy Holländer Sándor mezőúri lakatos, házassági ígérlettel tett neki, de nem vette el. Hanem elvitte inkább az óráját, lánczát, minek következtében az ő szegény feje mindjárt tudta, hogy hánjat ült az óra. Kéri a rendőrséget, hogy tartóztassa le azt az embert, akiről biztos tudomása van, hogy Szegeden tartózkodik. A rendőrség megindította a nyomozást.

— **A lipiki gyermek gyógyintézetben** még néhány féldíjas hely görvélykóros, luetikus, angolkóros vagy vérszegény gyermekek által töltendő be. Felkértek ennél fogva azok a szülők, gyámok, intézeti, alapítványi vagy egyesületi igazgatóságok, a kik gyermekeik, illetve gyámoltjaik részére a lipiki gyógyhasználatot biztosítani óhajtják, hogy ajánlataikkal vagy közvetlenül a Sanatorium Lipik igazgatóságához, vagy pedig Budapesten dr. Radó Lipót urhoz fordulni sziveskedjenek, a ki naponként 2—4 óra közt szóval is ad bővebb felvilágosítást. A féldíjas helyeken elhelyezett gyermekek ingyenes orvosi kezelésben, ápolásban és felügyeletben részesülnek. Csak a fürdő- és forráshasználat, az étkezés és a szolgálatok díjazásával egybekötött kiadás, és a lakbér térítendő meg az intézetnek, a mely csak abból a célból létesült, hogy a szegénysorsú gyermekek gyámoltásával foglalkozó hatósági és társadalmi tényezőknél gyámoltjaik gyógyítását lehetővé tegye. A mennyiben jótékony alapítványok, adományok vagy járulékok ezt lehetővé teszik, legközelebb teljesen ingyenes helyek is fognak betöltes alá kerülni.

— **Bátor életmentők.** Csaknem áldozata lett a vétkes könnyelműségnek és gondatlan-ságnak egy egész család, a melynek tagjait csakis az isteni gondviselés és a közelben lévő segély mentette meg a biztos halál torkából. Vasárnap bucsú volt Bogojeván (Bács-Gomboson) a miért is az egész környékből el látogattak ősi szokás szerint a faluba. A többek közt egy környékbeli család is ellátogatta a bucsura s a család fő alaposan eltárgyalta magát a vig czimborák társaságában. Estefelé felesége unszolására utnak indultak hazafelé s utjok Gomboson keresztül vezetett. A mint a felső csárdához értek a férfinék az az ölete támadt, hogy mennének csolnakázni, a mit — az asszony ellenzése daczára is — megvalósított s nyomban egy csolnakot bérelt ki a halászkórnál. Az asszony féltvén urát, maga is beleült a csolnakba 5 éves kis gyermekével együtt. Egy ideig ment valahogy a dolog, addig, míg a fürdőház közelében az ár el nem kapta a csolnakot s ezt oly erővel csapta a fürdőházat tartó sodrony kötéltel, hogy az felborult s a bent ülők a vízbe estek. A férfi a kötelet megkapta, míg azonban feleségét — ki kis gyermekét átkarolta tartotta s azt el sem engedte. Az asszony kétségbeesett segély kiáltására az onnan nem messze levő korcsmánál borozgató Klemm Károly vármegyei alszámvéví és Koszta főgymnasiaumi tanár figyelmessé lettek s a mint észre vették az árral küzködő asszonyt, — ki kis gyermekét göröcsösen szoritotta magához, — lélekszakadva segítségére mentek, s ép akkor értek oda, midőn már a víz egyszer felvetette őket, és másodsor merültek volna alá. Óriási küzködéssel és erőfeszítéssel sikerült őket ki-

menteni a biztos halál torkából. Az asszony Klemmnek a karját oly erősen fogta meg, hogy az uj nyomai még maig is látszanak. Az asszony szerencséje még a szerencsétlenségben az, hogy nem később történt. Mert ép távozóban volt a két bátor mentő s csak a fizetés volt még hátra, ha tehát pár perccel később történt volna meg velük, bizony ott lelték volna halálukat.

— **Uj orvos.** Dr. Szudárovics Ferencz a kolozsvári Ferencz József egyetemen a napokban megszerezte az orvosi oklevelet. Az uj orvos Szabadkán telepszik le.

— **Leégett gőzmalom.** Zentai tudósítónk írja, hogy tegnapelőtt éjjel leégett a Tornys pusztai Buzassy féle hengermalom. A tűz vi-gyázatlanul folytán keletkezett. A kár mintegy 15000 forintot tesz ki, de megterül mert biztosítva volt.

Letartóztatott aljárásbíró.

Saját tudósítónktól.

Nagy feltűnést keltett tegnap délután Zentán az a hihetetlennek látszó hír, hogy dr. Schmidt István zentai kir. aljárásbíró letartóztatott. Hihetetlennek látszott a hír, mert Schmidt aljárásbíróról semmiféle kompromitáló dolgot nem tudtak és egyénileg is kifogástalan uri embernek tartották, aki távol áll attól, hogy a hűntelbírórság reá tegye kezét.

Azt tudták Schmidtnek közeli ismerősei is, hogy már régebben anyagi gondokkal küzd, — sőt hogy előléptetését is már régebben az akadályozza, hogy adósságai vannak s hogy hitelezői részéről zaklatásoknak van kitéve.

Valószínűleg ez a szorult anyagi helyzete vezelhette tehát a bűn útjára az eltévedt embert, mert a hivatalos pénzeket elkezelte. Csak az a csodálatos, hogy nem igyekezett rendbe hozni a hiányt amikor erre alkama is lehetett.

A letartóztatás részletei a következők:

F. hó 5-én déltájban terjedt el városunkban az a majdnem hihetetlen hír, hogy Dr. Schmidt István büntetőügyi referens kir. aljárásbíró Dr. Masik Szilárd letartóztatta és a fogházba kísértette.

Az ok hivatalos sikkasztás.

Ez a hír annálkevésbé talált hitelre, mert a letartóztatott albirót mindenki jóra való tisztességes embernek tartotta, azt pedig, hogy anyagi zavarokkal küzdött volna senki sem tételezte fel, mert mindig vagyonos előkelő rokonsággal dicsekedett.

Dr. Schmidt aljárásbíró kezelte ugyanis a büntetőügyekben a bírságpénzeket és daczára annak, hogy nem nagy összeg fordult meg kezei között, szorult anyagi helyzete arra készítette, hogy a csekély összeget is saját céljaira fordítsa.

Schmidt albiró dolgait a június hóban megtartott törvényszéki elnöki vizsgálatok hozták napfényre és állítólag már a szabadkai törvényszéki elnök Pojár József figyelmeltette nevezett albirót, hogy a bírság pénzek kezelése körül többféle szabálytalanságot észlelt miert is azok rendezésére bizonyos határidőt engedett.

Ügylátszik azonban Schmidt albiró az engedett égerutat fel nem használta, miert is az elnök útján a kir. ítélő táblához felterjesztési tétellett, a melynek eredményeképp a

táblai elnök szigorú átiratban utasította a zentai kir. jbiróság vezetőjét, Dr. Masik Szilárd járásbíró, hogy Schmidt albiró ügyét megvizsgálva a saját felelősségére a legszigorúbban eljárjon és 24 óra alatt eljárásáról jelentést tegyen.

Schmidt albiró letartóztatásának a tábla meghagyás volt az oka, mert Schmidt beismerle, hogy a hiányzó pénzeket saját céljaira felhasználta.

Hogy az elskikkasztott összeg mennyi, ez idő szerint még nem tudható, 5—600 frtól be-szélnek, továbbá arról is, hogy jó barátai 7—800 frtig váltókötelézettségben állnak a letartóztatott albiróról.

Még a letartóztatás napján kijött Zentára Kerekes János kir. ügyész és ma reggel (f. hó 6-án) érkezett Eperjessy vizsgálóbíró, aki a letartóztatott albirót nyomban kihallgatta. A vizsgálat folyik.

A letartóztatott aljárásbíró a szegedi kir. ítélőtáblánál volt tanácsjegyző, mindig gavalér, uri ember volt s ezért volt az a sok adóssága; ami a szerencsétlenségbe sodorta.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1899. május hó 1-től.

Szabadkáról—Budapestre

indul reggel 5 óra 20 perczkor személy vonat.
" d. e. 9 " 46 " gyors "
" d. u. 2 " 20 " személy "
" este 11 " 28 " " "

Budapestről—Szabadkára

érkezik reggel 4 óra 09 perczkor személy vonat.
" d. u. 1 " — " " "
" d. n. 5 " 57 " gyors "
" este 9 " 17 " személy "

Szabadkáról—Zimonyba

indul reggel 5 óra 40 perczkor személy vonat.
" d. n. 1 " 46 " " "
" d. n. 4 " — " teher "
" este 6 " 09 " gyors "

Zimonyból—Szabadkára

érkezik reggel 7 óra 47 perczkor teher vonat
" d. e. 9 " 34 " gyors "
" d. n. 1 " 45 " személy "

Szabadkáról—Szegedre

indul reggel 5 óra 25 perczkor vegyes vonat
" d. e. 9 " 51 " személy "
" d. u. 2 " 28 " " "
" este 6 " 37 " " "
" este 12 " 03 " " "

Június 1-től szept. 15-ig vasár- és ünnepnap Szabadka—Pálics között kötelekodik: 5 óra 15 perczkor reggel. Vasár- és ünnepnapon este 8 óra 45 perczkor

Szegedről—Szabadkára

érkezik reggel 3 óra 40 perczkor személy vonat
" d. e. 9 " 22 " " "
" d. u. 1 " 20 " " "
" este 5 " 52 " " "
" este 10 " 34 " " "

Június 1-től szept. 15-ig minden vasár- és ünnepnap Pálics—Szabadka érkezik 8 óra 30 perczkor este. Vasár- és ünnepnapon Szegedről d. n. 2 óra 56 perczkor

Szabadkáról—Bajára

indul reggel 5 óra 45 perczkor vegyes vonat
" d. n. 2 " 35 " személy "
" este 6 " 34 " " "

Bajáról—Szabadkára

érkezik d. e. 9 óra 37 perczkor személy vonat
" d. n. 1 " 10 " " "
" este 10 " 30 " " "

Szabadkáról—Ó-Becsére

indul reggel 5 óra 10 perczkor vegyes vonat
" d. u. 2 " 10 " személy "

Ó-Becséről—Szabadkára

érkezik d. e. 8 óra 54 perczkor vegyes vonat

" este 5 " 42 " személy "

Szabadkáról—Dáljára

indul reggel 4 óra 50 perczkor vegyes vonat

" d. u. 2 " 05 " személy "

" este 6 " 22 " gyors "

" este 6 " 32 " személy "

Dáljáról—Szabadkára

érkezik reggel 6 óra 55 perczkor személy vonat

" d. e. 9 " 27 " gyors "

" d. u. 1 " 26 " személy "

" este 10 " 40 " vegyes "

NYILTTÉR.

A „Bácskai Hirlap“ folyó évi 98 számában „Csantavéri protektió“ cím alatt egy közlemény jelent meg, mely Csantavér község eljáróságát azzal gyanúsítja:

1-ór, Nem respektálja a vármegye által 2033 kgy: 1898 szám alatt „A korcsmák, — sörházak és pálinkaméresekről“ alkotott szabályrendeletet.

2-ór Bagi Pál helybeli korcsmárost számtalan esetben és nagy mértékben protegálja oly dolgokban, melyek nemcsak a fenti szabályrendeletbe ütköznek, de egyuttal sértik a többi korcsmárosok érdekeit is, és végül:

3-ór, A község tulajdonát képező nagyvendéglő érdekében semmit sem tesz, bár 1400 forint bérösszeget kap ezért a község.

Mind ezekre az eljáróság megbízásából a következőket válaszolhatom, remélve, hogy a Tekintetes Szerkesztőség helyt ad becses lapjában jelen helyreigazító közleménynek.

Az első vádra megjegyzem, hogy az eljáróság teljes mérvben respektálja a hivatkozott szabályrendeletet, s minden korcsmárossal szemben egyformán mértékkel alkalmazza is, mert ellenesében a felsőbb hatóság az eljáróság ellen alkalmazná a megtorló eljárást, s még ily ügyben az eljáróságot soha senki fel nem jelentette s az eljáróságnak e téren működését a felsőbb hatóság mindenkor szabályszerűnek tartotta.

A cikkben hivatkozott napon vagyis f. hó 24-én egy a községi nagyvendéglős mint Bagi Pál táncmulatságot akart tartani s tartottak is, bár engedélyt nem szereztek, de ha kértek volna sem lett volna nekik megadható, mert ezen időszak már a 2 havi tilalmi időbe esik. Táncvizsgálmakra különben is nem az eljáróság, hanem a járási hatóság ad engedélyt; az eljáróság csak az ugynevezett „vasárnap délutáni táncra“ adhat engedélyt, mely estig tart, de ez is csak a 2 havi tilalmi időn túl adható. Mindezek dacára Bagi Pál és a nagyvendéglős is 24-én táncmulatságot tartott, mely a rendőrség tudomására jutván a rendőrség felhívta őket a tánc beszüntetésére, melyet a nagyvendéglős teljesített is, de Bagi nem, s ennek folytán Bagi fel is jelentett kihágásért, aki különben is az ilyenért már büntetve volt. Tehát ezen vád nem áll. A második pontra a cikk író konkrét adatot nem szolgáltat s így nem tudjuk mivel protegálja az eljáróság Bagit, mert az eljáróságnak módjában sincs, hogy kegyeket osztogasson, lévén a falusi élet olyan, hogy itt hivatalos ebédek, banquettek adására sem pénz sem alkalom nincsen. Ez tehát légből kapott állítás.

A harmadik pontra nézve pedig, hogy a községi nagyvendéglőt az eljáróság nem

*) E rovat alattiakért nem felelős a Szerk.

támogatja, csak annyit mondhatok, hogy egy vendéglő az eljáróság „erkölcsi“ támogatásából nem élhet meg, mert anyagilag nincs módunkban támogatni; hanem ha a cikk aláírójaként szereplő „csantavéri polgárság“ összetart a nagyvendéglőben fogja a pénzt elkölteni, ezzel jobban lesz a bérő támogatva, mint bármiféle eljárósági jövedelével.

Egyébként az eljáróság és különösen alólított, a mit lehetett a nagyvendéglő érdekében — az adott viszonyok között — megtett s ezután is meg fog tenni, erről a bérő egész nyugodt lehet; mert elismerjük, hogy nagy bérösszeget fizet s mi oltunk ez alkalommal az elsők, a kik csodálkoztunk, hogy miként lehet ilyen nagy bérösszeget fizetni ezen üzletért, tekintettel a nagy concurrentiára és a mostoha anyagi viszonyokra, de ha esetleg az üzlete nem eléggé jól megy arról mi nem tehetünk. A nagyvendéglős ez ideig korcsmaügyben büntetve sohasem volt, neki az eljáróság soha semmiféle téren kelemetlenségei nem okozott, míg ellenfele Bagi csupa protektióból már többször fizetett büntetést. Végül még csak annyit írhatok, hogy ha valakinek az eljáróság ellen panasza van, tessék, konkrét esetet felhozni s az illetékes hatóságnál benyújtani s ott majd kölesönös bizonyítás alapján kiderül a való, mert hirlapi vádaskodásra az eljáróság többet reflektálni nem fog.

Csantavéren, 1899 évi június hó 30-án.

Az eljáróság megbízásából

Szokola Gyula,
közs. jegyző.

Villatelek

Kis-Palics mellett, az Aradszky-féle villa sarkán, 2200 □-öl területű, szőlős és gyümölcsfákkal beültetve, lakházzal együtt **eladó.**

Bővebb értesítést ad **dr. Zákó István** ügyvéd Zomborban.

5244 szám 1899. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szabadkai rakarepcentzár és népbank végrehajtóknak Mariánovits Miksa és neje végrehajtást szenvedők elleni 850 ft — kr tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék (a szabadkai kir. járóseg) területén lévő Szabadka város határában fekvő a szabadkai 5497 sz. betétben A I. 5898 és 5899 hrsz. a. foglalt Mariánovits Miksa és neje szül. Papp Julianna neveken álló VI. kőri 612 sz. ház és 167 □ öl és 193 □ öl területű udvar térre és pedig a C 1 szs. a. ezen ingatlanból Guszmann Áron és neje szül. Klein Juliannát ekker illetett tele részre Markus Anna özv. Klein Gáborné javára és C 9 szs. a. Nagyiksteleki Ferencz javára bekebelezett szolgalmi jog fenntartása mellett 774 ft — krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi július

hó 27-ik napján délelőtti 9 órakor a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartando nyilvános árveresen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 77 ft 40 krt készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán, a kir. trvszék telekkönyvi hatósága 1899. évi május hó 4. napján.

Dr. Eperjessy Béla,
kir. tszéki bíró.

7465 szám 1899 tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szabadkai kereskedelmi és iparbank végrehajtóknak Hoffmann Ágostonné Balázs Piri Róza végrehajtást szenvedők elleni 1650 ft — kr tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék, a szabadkai kir. járásbíróház területén levő Szabadka város határában fekvő, szabadkai 8079 sz. betétben A I. 1—4 sorsz. 19475 hrsz. 4 hold 575 □ öl, 19476 hrsz. 847 □ öl, 19477 hrsz. 1 hold 748 □ öl és 19478 hrsz. 8 hold 308 □ öl területű telekbeli szántóföldekből és azokon épült lakházból Balázs piri Róza férj. Hoffmann Ágostonné illető 1/4 résznyi jutalékra a C 2 sorsz. alatt Vicla Anna özv. Balázs Piri Bálintné javára bekebelezett haszonélvezeti jog érintetlenül hagyása mellett 794 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban azon hozzáadással, hogy a mennyiben a fenti jutalékért a C 2 sorszám alatt a Vicla Anna özv. Balázs Piri Bálintné javára bekebelezett haszonélvezeti jogot megelőzőleg jelzálogilag biztosított követeléseket fedező 2595 ft vételár meg nem ígértének, az árverés nyomban hatálytalanná válik és ezen ju alék a haszonélvezeti jog fenntartása nélkül bocsájtatik árverés alá, az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi július hó 31-ik napján délelőtti 10 órakor a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 79 ft 40 krt készpénzben vagy 1881 LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t.-c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál, előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán, a kir. trvszék telekkönyvi hatósága 1899 évi június hó 25-ik napján.

Dr. Eperjessy Béla,
törvényszéki bíró.